

EXPOSICIONS

EL CONCURS de la DIPUTACIO

L'art no té fites, però sí uns punts d'inici sempre, de pas de vegades, d'altres de consolidació, i fins i tot de permanència, siguin els que siguin, els llocs assolits per l'artista.

Potser un dels atractius dels Concursos d'Art, és que inclouen totes aquestes vivències que hem assenyalat. És a dir, atreuen per igual, aquells que comencen, com els més veterans i inclús consagrats, malgrat que són molts els qui creuen que sols serveixen o tenen raó de fer-se per als qui s'inicien. Deixant a part els partidaris i els detractors, que de tot hi ha, i dins l'art encara més, volem constatar una realitat centrant-la en el Concurs d'Art, que cada any organitza la Diputació coincidint amb les Fires i Festes de Girona.

Fa 27 anys, va sorgir la iniciativa, i tot seguit es va posar fil a l'agulla, per tal que pogués tenir lloc a l'octubre de 1952, amb caràcter provincial, i sols amb les especialitats d'oli, aquarella i escultura.

Queden, han quedat, realitats mitjançant obres d'artistes que després han tingut un lloc dins el món de l'art. I així, tres dels premiats aquell inicial 1952, foren en Josep Pujol, d'Olot, l'Emília Xargay, de Girona, i en Vila-Fàbregas, també de Girona. Els premis d'aquarelles foren per a Jaume Roca i Delpech i Agustí Gironella i el d'escultura per a Domènec Fita i Francesc Torres i Monsó.

Diversos altibaixos feren que no es repetís fins l'any 1957 i d'ençà aquell any, ja han tingut continuïtat. En aquest retorn, el primer premi d'oli l'obtingué en Josep Beulas, qui al cap d'uns anys confirmava la seva vàlua en aconseguir el «Premi Nacional de Pintura». També l'Evarist Vallès, que ara és membre del Jurat, aconseguí un premi el mateix any, mentre que els d'aquarella eren per a Ramon Reig, de Figueres, i Oliveras Vayreda, d'Olot.

El noms, alguns quasi desconeguts, d'altres que començaven a sorgir, s'anaven succeint, i alguns d'ells han arribat al pinacle, com el guanyador de l'any 1958 en Pere Gussinyé, potser avui l'artista més cotitzat d'Olot. En aquest any, es va donar entrada a noves manifestacions, el gravat i el dibuix, mentre l'aquarella era per al malaguanyat artista d'Avinyonet de Puigventós, en Joan Sibecas, qui, l'any següent, o sigui el 1959, tindria el primer premi d'oli.

L'any 1960 aquest primer premi fou per a Eduard Vila i Fàbregas i el segon per a Josep M.ª Vayreda i Canadell, mentre el d'escultura l'assolia en Martí i Sabé, de Santa Coloma, i entre els de dibuix, per primera vegada s'anotava el nom de Granados i Llimona.

Ja l'any 1961 el d'oli era per a Sebastià Congost, d'Olot, i el següent, 1962, per a Glòria Morera, mentre Ramon Barnadas, d'Olot guanyava el d'aquarella, i en Perpinyà Citoler era dels premiats amb dibuix, juntament amb en Griera, d'Olot.

per
Miquel Gil i Bonancia

En Sibecas, repetia el primer lloc amb olis l'any 1963, en què tingueren també premis Jesús Portas i Francesc Fulcarà, de Girona, mentre Isidre Vicens es feia amb el premi d'aquarella, especialitat en la qual també obtingué premi Lluís Bosch i Martí, i Lecnci Quera d'Olot guanyava el d'escultura, i Joan Granados i Llimona el primer de dibuix.

Jordi Curós aportà la seva obra, i guanyà el premi d'oli de l'any 1964 i Ramon Barnadas, també d'Olot, aconseguia el d'aquarella, mentre el segon premi fou per a l'Enric Marquès.

Ja l'any 1965 el premi d'oli va aconseguir-lo Pere Bech i Sudrià, de Sant Joan de Mollet, a qui seguí J. Martínez i Lczano, mentre el dibuix era per a Mercè Ferré i Valls de Girona.

Altra volta un clotí, en aquest cas Rafael Griera, fou el guanyador d'olis l'any 1966, mentre el dibuix era per a Joan Vila i Moncau. L'any 1967, entre els guanyadors de l'oli, hi ha Xavier Carbonell, d'Olot, Miquel Duran, de Les Preses i Montserrat Llonch, de Girona, mentre repetia premi de dibuix Mercè Ferré. Lluís Turner guanyaria en l'especialitat d'olis l'any 1968 i Pere Porquet, de Manresa, l'any 1969, en el qual, Isidre Vicens obtingué el d'aquarella i Martínez i Noguera, de La Bisbal, el primer de ceràmica després d'haver obtingut l'any anterior el primer d'escultura.

Martínez i Lozano s'endugué el d'oli l'any 1970 i el 1971 Joan Puig i Manera, de Pontós, mentre el 1972 era per a Josep Álvarez i Niebla. Seguint, l'any 1973, l'oli fou per a Jan Gutiérrez i Montiel, de Madrid. Eisidre Vicens va guanyar el d'oli de 1974, el mateix any que Bonaventura Anson, de Tossa de Mar, quedava primer en aquarelles. Joan Corominas, de Sarrià de Ter, fou primer premi d'olis l'any 1975 i Josep Ministral, de Llers, el d'aquarella.

Apropant-nos ja als nostres dies, el premi d'oli de 1976 fou per a Pau Rodríguez, de Sant Boi de Llobregat, i el premi «recerca» per a Miquel Plana, d'Olot. L'any passat, 1977, l'oli el va guanyar Ramon Pujolà, de Barcelona, l'aquarella Xavier Carbonell, d'Olot, i el de «recerca» Daniel Lleixà, de Parets d'Empordà.

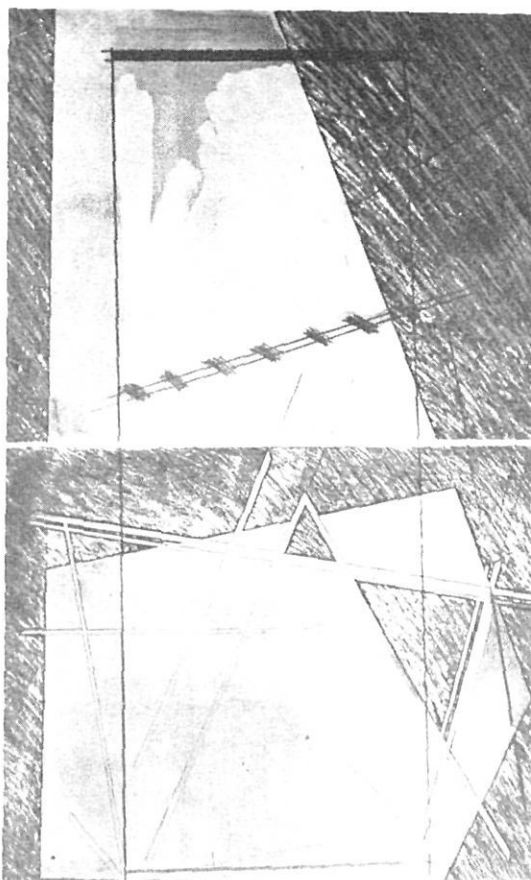
EL DARRER CONCURS

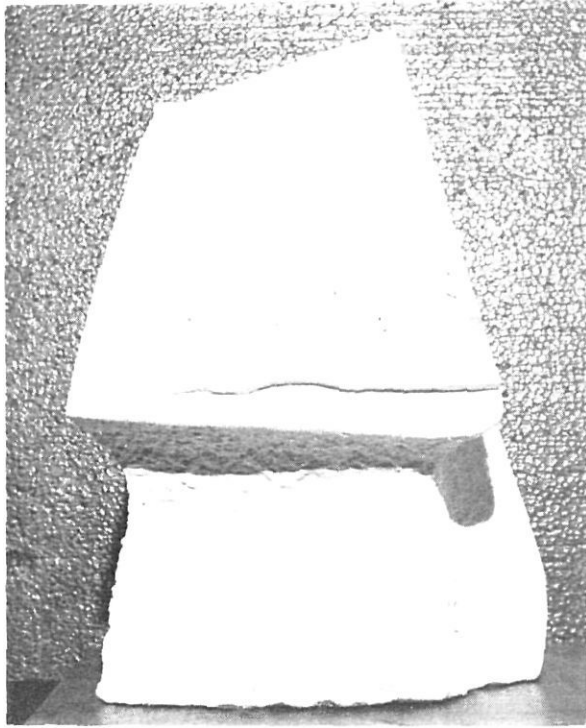
Hem arribat així al Concurs d'aquest 1978. El primer premi d'oli ha estat per a Miquel Plana, d'Olot, i el segon per a Xaxier Figueras, de Sant Cugat del Vallès. En aquarell, el primer premi fou per a Ramon Pujol, d'Albons i el segon per a Sheelah Walker, afincada a Alora (Màlaga). El primer premi de gravat l'obtingué Antònia Vilà, de Barcelona i el segon Rosa Tarruella, també de Barcelona. Un altre estranger afincat a Màlaga, Michele Lehmann,

CANT DE LA NATURA
de Miquel Plana, d'Olot.
Primer Premi: Pintura a l'oli.

CONSTRUCCIONS
d'Antònia Vilà, de Barcelona.
Primer Premi: Gravat.

FISONOMIES
de Lluís Ortega, de Barcelona.
Primer Premi: Escultura.

AQUAREL·LA
de Ramon Pujol i Boira, d'Albons.
Primer Premi: Aquarel·la.

INFANCIA Y VEJEZ
de Sheelah Walker, de Alora (Màlaga).
Segon Premi: Aquarel·la.

ESCENA DEL PUEBLO
de Michele Lehmann, de Mijas (Málaga).

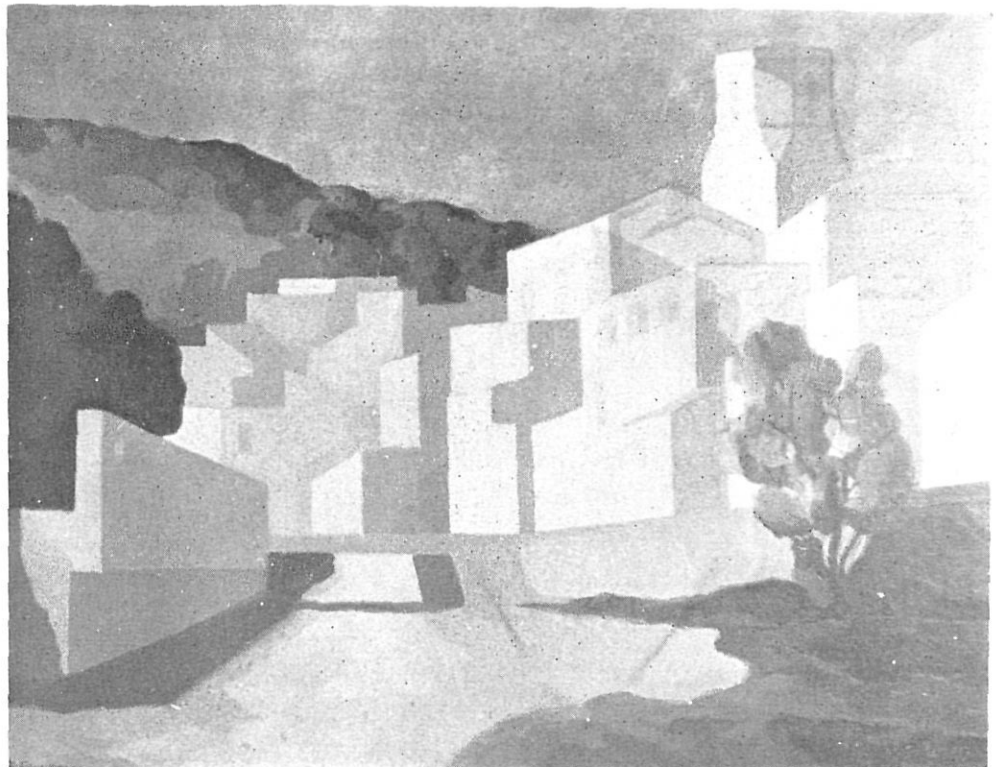
aconseguí el primer premi de dibuix, mentre el segon era per a Miquel Moreno de l'Hospitalet de Llobregat. El d'escultura se l'emportà Lluís Ortega, de Barcelona, i Agustí Panadés, de Manresa, obtingué el segon premi. Enguany el premi «Recerca» fou declarat desert.

Com d'altres vegades, i d'altres concursos, el contingut d'obres presentades fou molt dissemblant, si bé no hi mancà qualitat, la qual cosa va fer que les votacions del Jurat s'allargessin fins a l'acord definitiu.

En olis, el «Cant a la natura» de Miquel Plana, constitueix un homenatge a la naturalesa pel que fa a la temàtica i una preponderància del color com a nota expressiva, equilibrat amb el propi dibuix, amb seguretat i desinoltura. El seu autor queda dintre els que nosaltres al començament assenyalàvem com aquells que consoliden el seu ja conegut prestigi. El segon premi de Xavier Figueras també és un paisatge, si bé aquest urbà, les cases del qual geomètricament, són ben construïdes i aporten uns ombrejats molt interessants, situant-se amb una línia moderna en el centre mentre els fons són clàssics, i el conjunt tècnicament ben aconseguit.

El primer premi d'aquarella, de Ramon Pujol, d'Albons, si bé el situa en un interior i amb figures, roman fidel a la tècnica, i fem aquest aclariment per quant n'hi ha molts que la volen resoldre com si de pintura a l'oli es

RIERA DE RIUDECOLS
de Xavier Figueras i Noguès, de St. Cugat del Vallès. Segon Premi: Pintura a l'oli.

tractés, amb uns resultats no sempre positius. Té per això, un alè de romanticisme molt actual, potser inclús per la seva aportació serena de tonalitats. El segon premi de Sheelah Walker, sense arribar al surrealisme, és com s'hi hagués apropiat mitjançant una acurada tècnica que no obstant es mostra plenament agilitzada, natural...

L'escultura segueix amb la recerca de formes i volums, on l'important és l'harmonia, que aconseguen plenament en Lluís Ortega, primer premi, i l'Agustí Panadès, de Manresa, el primer amb perspectives planes, o més planes, mentre el segon és amb volum total.

El gravat, que és intermitent en aquest Concurs, està agafant, o tornant a enllaçar dins el món de l'art, i són molts els artistes que hi cerquen la seva forma d'expressió, i s'ha donat el cas que els dos primers premis han correspost a dues artistes femenines, ambdues de Barcelona, ja que el primer fou per a Antònia Vilà amb un esquema modern, ben realitzat, mentre el segon més clàssic era una temàtica urbana.

Queda el premi de dibuix, obtingut per Michele Lehmann, amb unes «Escenas del pueblo» amb tipus exclusivament del lloc on s'ha afincat amb un tractament de detalls i perspectiva, assolit sens dubte per la correcció de les seves ratlles, mentre el segon de Miquel Moreno, de l'Hospitalet de Llobregat, tracta la figura amb un primer pla, entre l'èpic i l'actual, amb molta força expressiva.

URBA 0
de Rosa Tarruella i Planas, de Barcelona.
Segon Premi: Gravat.

ESPAIS
de Miquel Moreno i Ferrà,
d'Hospitalet de Llobregat.
Segon Premi: Dibuix.

En conjunt, una aportació interessant, si no definitiva, que és prou significativa perquè constitueixi un nou esgraó —per ara l'últim—, d'aquesta escala sens dubte instituïda pels premis de cada any, mitjançant els quals és factible de conèixer el procés evolutiu de l'art, d'una faiso bastant aprcpada, en els darrers anys. Clar que, per poder fer aquest estudi, caldria reunir tots els premis en una mateixa exposició, que inclús podria ser itinerant per la província.